

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. jutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.20, z dostavljanjem na dom K 1.50; s pošto celoletno K 20.—, polletno K 10.—, četrtletno K 5.—, mesečno K 1.70. Za izposojnino celoletno K 30.—.

Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnistvo je v Franciškanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Nepriljubljena pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmerice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju popust. Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 303.

Naše sile.

Včasih se tudi po slovenski zemlji razneso vesele vesti, slišimo o uspehih svojih ljudi in se pokažejo nove nade za bodočnost. Zadnji čas smo čitali o dveh slovenskih učenjaki: naučno ministrstvo je odobrilo habilitacijo dr. Mihajlu Rostoharju na praški univerzi in je s tem omogočilo našemu učenjaku, da nadaljuje svoje začeto delo.

Te dni pa je prišla vest, da je dr. Boris Zarnik imenovan za namestnika rednega profesorja zoologije in namestnega ravnatelja zoološkega zavoda v Würzburgu, imenovalo ga je bavarsko naučno ministrstvo.

Gospod dr. Boris Zarnik, privatni docent na würtzburški univerzi in asistent zoološkega inštituta, je prešlo jesen dobil od „Gesellschaft der deutschen Naturforscher und Aerzte“ ustanovo, da je mogel šest mesecev vršiti znanstvena raziskavanja na zoološki štaciji v Napolju. Na kongresu nemških zoologov, ki se je vršil meseca junija t. l. v Bazlu, je dr. Zarnik predaval o nekaterih uspehih svojega dela v Napolju in žel laskavo priznanje navzočih strokovnjakov. Tako je naš, baš 28 letni rojak v tujini dospel do časti, da namestuje evropsko znanega znanstvenika. Iskreno čestitamo gospodu dr. Zarniku, ki si je zgolj vsled svoje velike nadarjenosti in izredne marljivosti med tujim velikim narodom priboril že v mladih letih časten ugled.

Dr. Rostohar se je posvetil filozofiji, posebno psihologiji, spisal je temeljito, nam potrebno delo, „Uvod v znanstveno mišljenje“, pripravlja sedaj filozofično terminologijo, udeležil se je letos filozofskega kongresa v Bologni in je tam po njegovem prizadevanju prišlo do zveze med slovenskimi filozofi, ki bodo leta 1913. imeli že svoj kongres in bodo v bodoče ustanovili svoje društvo, ki bo omogočilo važno skupno delo slovenskih filozofov.

Kadar zahtevamo Slovenci univerzo ali kake višje šole, se nam očita, da nimamo sposobnih moči, tu pa vidimo, da nam v tujini rastejo sile, na katere moramo biti ponosni, žal, da jim je onemogočeno delo v domovini. Nista samo ta dva učenjaka, imamo jih še mnogo raztresenih po raznih mestih, ki marljivo delajo na znanstvenem polju, dasi jim gmotno stanje ne omogočuje, da bi se mogli posluževati istih sredstev, kakor učenjaki velikih narodov. Drugod imajo akademije, univerze, štipendije, fondove, nagrade — in njim, ki imajo voljo in moč, ni težko razviti svoje sile.

Pri nas ni niti akademije, niti univerze, niti štipendije, niti fondov, niti nagrad — kar smo, smo iz lastne sile.

Edini, ki bi mogel in moral podpirati domače učenjake in strokovnjake — je naš deželni odbor. In glejte, ta odbor je n. pr. dr. Zarnika vodil s podporami tri leta za nos in mu je na zadnje prošnje odbil, enako je odklel podporo dr. Rostoharju, ki

se je pripravil kot strokovnjak za bodočo slovensko univerzo in bi ga kot takega moral deželni odbor podpirati. Toda o tem tožiti bi bilo preveč, saj poznamo klerikalne gospodaje in njihovo mnenje o slovenski univerzi.

Značilno je to: dan na dan ne slišimo drugega, kakor klerikalno bahanje: „mi sami, in samo mi“, „nič brez nas“, „vse bomo dosegli mi“, „brez nas se ne bo ničesar doseglo“ itd. — in vendar ne pokaže klerikalna politika in kričanje nikakega uspeha, dočim nas pred kulturnim svetom častno predstavljajo naši ljudje, naše sile, ki nimajo v domači deželi nikake opore.

Reči se mora, da po svojih klerikalnih poslancih in njihovih političnih zmoglostih v Avstriji ne uživamo posebnega ugleda — za mejo, hvala bogu ne sega glas o njihovem delovanju — zato je nam o tem večja čast, če sinovi naroda, ki je razvit kot najbolj klerikalni narod v Avstriji, vkljub težkim razmeram delajo z uspehom na polju znanosti in kulture in množe ugled slovenskega imena. Treba je, da opozorimo na te naše sile, ker nam dajejo v naših težkih in neugodnih časih nekako zadoščenje, za vse nasprotna napade in dajejo boljše upe za bodočnost.

Iz slovenskih krajev.

Iz Borovnice. Nesramnost, s katero nastopajo klerikalci proti antiklerikalnim društvom, presega vse meje. To je pokazal v polni meri tukajšnji gostilničar G. Drašler iz Dola. Ta fanatični klerikalni vemož se je zadnji nedeljo dne 30. julija t. l. drznil izraziti, da so člani novoustanovljenega Sokola in splošno vsi Sokoli smrkovci in najslabši izmečki človeške družbe. Radi tega pozivljemo tem potom tega mogočnjaka, da javno prekliče svoje žalitve, ker sicer si poiščemo drugim potom zadoščenja. Obenem mu povemo, da se zelo moti, če misli, da bo s svojim psovanjem našemu društvu kaj škodoval. Ravno nasprotno, čim brutalneje nas napadate, tem bolj se bodo krčile vaše čete. Ker vsak izobražen človek, ki je le malo zmogel sam presojati, se bo s studom obračal od vas. Sokol bo pa vedno bolj napredoval in se dvigal vedno višje in in višje, dokler ne prispe do tistih ciljev, ki so mu načrtani v njegovih načelih.

Zdravilišče Toplice na Dolenjskem. Letošnja sezija je na vrhuncu. Redno vsaki dan prihajajo novi kopališki gostje iz raznih krajev. Posebno mnogo je opaziti takih, ki dosedaj še niso poznali zdravilne moči našega vrelca. Gotovo je, da je vrelca sam najboljša reklama za dolenjske Toplice, ker je gotovo nesparmetno hoditi daleč kam, ko je vendar doma izvrstno zdravilišče. Za dobro postrežbo s solidnimi cenami jamči oskrbnik in restavratore g. Fran Jančar. V zadnjih dneh so došli med drugimi slednji gostje: Štalzer Katarina iz Gradca,

Pehani Rudolf iz Trsta z gospo soprogo, Wiesenberger Gustav iz Vlasna na Češkem, Sajovitz Guido, profesor z gospo soprogo iz Ljubljane, Tasti Josef, ravnatelj godbe iz Dunaja, Javoršek Karel, učitelj iz Ljubljane, Požek d. R., župnik Ven, Ulm, Pruss Josip, privat iz Jesenic itd.

Iz Ozeljana pri Gorici. Pri nas se je obhajal shod sv. Jakoba vsako leto nedeljo po 25. juliju. Letos pa je to praznovanje svojevoljno preložil naš župnik Grča na 23. dan julija. Ljudstvo je bilo zaradi tega zelo nevoljno in župan takekokoč prisiljen ugovarjati pri župnem uradu proti preložitvi shoda. Ker pa se ni doseglo povoljne rešitve, slo je odposlanstvo starešinstva v nadškofijski urad se pritožiti. Brezuspšno! Gospoda se z ljudstvom igra, ga izziva za plačilo, ker jo redi in masti. Potem pa govore, da vera peša, čudno, da ni že davno opešala pri takih „božjih namestnikih!“ Mesto ljubezni in miru, sejejo preprič in sovraštvo! Sejejo veter, želi bodo vihar! Večina Ozeljančev se 23. julija ni udeležila maše, oltarjev za procesijo niso pripravili, niti oblepšali poti, tudi ni bilo pritrkovanja niti drugih znamenj veselega praznovanja. Splošna nevolja, zabavljanje i. dr. med ljudstvom. Le tako naprej „prečastiti“, potem se utegne še zgoditi, da vas ljudstvo zapodi iz cerkve, kakor je Kristus iztiril iz tempelja judovske barantače. Vedno in povsod kaže, da vam je več za dobiček in gospodovanje, kot za vero in krščansko življenje. Iz ljudstva bi radi izpili kri in mozek, a potem se še z njim norčujete. Bog še živi in dan obračuna pride tudi za vas, kakor je prišel na Francoskem, na Portugalskem in drugod.

Iz Rakole. V soboto, dne 29. julija, je pogorela pri po dom. Drajarju v Rakolah blizu Velikovca hiša, skedenj, hlev, uta in sploh vse drugo z žitom in krmo vred, samo živino in hišno opravo, kar je bilo v hiši, so še rešili. Ker je bila ta dan čudna vročina in je vladala suša, je le še dobro, da so rešili še druge hiše. To tembolj, ker na vasi ni veliko vode (nobene reke ali potoka) in ker ni ondi požarne brambe. Da se je ogenj lokaliziral, se je zahvaliti domačinom, ki so delali požrtvovalno in so vagali nekateri celo življenje. Tako je zlezel na vročo in že gorečo streho sosed po dom. Petra vrl mož po dom. Drobež. Bil je v taki vročini, da je moral zlit po sebi poln škaf vode, da se ni užgala njegova obleka. Pogoreli po sestnik po dom. Drajar je pogorel še le pred 17 leti tudi čisto do tal. — Sploh razsaja po tej vasi kaj rad ognji. Sosed Peter, katerega streha je bila (kakor zgoraj povedano) že tudi v ognju, je bil pogorel še le pred kakimi štiri leti in je svoja poslopja komaj dogotovil — pa bi bil skoro zopet pogorel. Kako je ogenj nastal, je popolnoma neznan. Goreti je začelo na skednju ob času (proti pol dnevu) ko ni bilo nikogar doma.

Pa se izdajajmo za „Kinezarje“!

(Z ozirom na članek „Križev pot slov. izumitelja“ v „Jutru“ 6. t. m.)
(Konec)

Gospod urednik, že vidim v duhu kako „režijo“ Vaše škarje, hoteče tej predolgi jeremijadi (po uredniško rečeno „klobasa“) prističi glavo, noge in rep, ali pa vsacega nekaj. Le tega ne, kajti že samo pred „režanjem“ imam jaz proklet respekt; to lahko prašate mojo „boljšo polovico“, ki venomer pravi, naj grem raje s krampom kamenje kopati, kot pa tuhtati, itd. No, skoraj bi bilo, kakor se kaže res tako bolje. — Res dolga je ta „klobasa“ zato se pa lahko za večkrat porabi. Če so n. pr. dr. Tavčarju kar celega dr. Pegana iz želodca ven spumpali, kakor trdi „Slovenec“, zakaj ne bi jaz smel imeti v svojem daljšo „klobaso“?

Ker je glava z repom zvezana, kakor nas uče fiziologi, zato grem lahko tudi od repa (konec tega spisa) nazaj h glavi, to je h „Kinezarjem“, da ta dva konca „klobase“ trdneje zapilim. H „Kinezarjem“? hm, to je sicer daljša pot in po ovinkih, a tembolj varna in za take in meni podobne „sitneže“, kakor se kaže, menda edino rešilna. (Če se mi bo kdo zato „režal“, mu vržem groš in knof v žrelo). Vnaprej pa povem, da po tej poti smem samo jaz in ljudje moje vrste. Torej: Moja malenkost in pa oni gospod, o kojem sem prej govoril, kako me je lepo učil, kako težko je priti do kronice, lažje do cekina, še lažje naprej itd. in ki potem ni niti fika „od sebe“ dal, sva pogrnuta (več on kot jaz) da bi se naj naši umetniki oziroma izumitelji napravili (preoblekli) v „Kinezarje“. Tak „Kinezar“ naj vzame s seboj tolmača-Slovenca (kinezarji ni treba znati nobenemu) in naj jo uberega tja, kjer bolje kaže, h kakemu skupemu bahaču. Temu naj „Kinezar“ po „kineški“ pripoveduje svoj „čing-čong-fing-long“ kakor pač zna in kaže svoj izum oziroma kar ima, tolmač pa po slovensko „tolmači“. in trikrat permej, da se bo zgodil čudež; kar bo „Kinezar“ hotel, vse bo dosegel. Glede „kinezarske špraha“ ne treba biti v skrbeh. Jaz za svojo osebo in pričetek bom kar takole nekako pričel. Čuj-čifut-sfi-go-ti-ča-pu-li-ki-fut-ki-za-fi-č-faj-fuj! itd. Za lažje poslovanje bom v ta namen (ki posvečuje sredstvo) izdal poseben („kinezarski“ besednjak — lastnega izuma, ki bo pravo svetovno čudo; mnogo drugega žensalnega in idealnega blaga, pa imam že pripravljeno v zalogi. Torej, živili presneti „Kinezarji“.

P. S. Bodisi ton tega spisa kakoršenkoli, kdor me hoče razumeti, me je razumel. Kdor želi pomagati, ozir z mano v stik priti, naj pošlje tozadevno uredništvu „Jutra“ pod šifro: „Izumitelj“.

DNEVNE VESTI.

„Slovenec“ se repenči, ker smo opravičeno grajali nepotrebno in neumesno tujevanje po nekaterih krajih na Gorenjskem. „Slovenec“ našo notico prav zlobno zavija. Mi nismo nikjer zahtevali, naj se s tujcem, ki našega jezika ne razume, govori slovensko. Tudi nismo zahtevali nobenih „narodnih štenkarjev“. Zahtevali smo le, da preneha tisto nepotrebno tujevanje, ki ga človek menda res vidi le še po Gorenjskem tu in tam. Kdor ima zdravo pamet, je našo notico tako razumel.

Neka kmetica, ki je tudi prišla k „procukajem“ iz Želimlja, je pripovedovala, kako revščina vlada pri kmetih, kako obljubujejo klerikalni poslanci, kaj da bodo vse naredili za kmeta, in kako je volilo 28 kmetiskih volilcev dr. Susteršiča v Želimlju, ki so morali na komando ondotnega župnika iti, in ki jih je kar k sebi poklical ter jim zabičal, da je to njih dolžnost. Nadalje je tudi pripovedovala ženica, da so vsi tisti Susteršičevi volilci jako ogorčeni, ko so zvedeli, da je on in njegova stranka proti argentinskemu mesu in odprtju meje za živino in druga živila, ker so enaki reveži z delavci vred, ter sklenili da ne bodo nikdar več poslušali župnika in tudi ne volili dr. Susteršiča in tudi nikogar od klerikalne stranke.

Ljubljanski hišni gospodarji so si začeli, odkar jim je prejšnji občinski svet dal pri zvišanju stanarine v lastnih poslopih potuho, domišljati, da so najemniki zato tu, da se jih bo od kvartala uprav nesramno odiralo. Pa ko bi to zvišanje imelo kaj vzroka ali upravičene podlage. Kaj še! Nekateri gospodarji — zlasti v novih hišah zvišujejo enostavno zato, ker hočejo na stroške ubogih izsesanih strank brez skrbi živeti, davke plačati doklade poravnati, zraven pa še — dobiček delati! To je naravnost izsiljevanje! V celi Avstriji ga ni mesta, kjer bi se na naravnost odušaki način tako delalo s strankami kakor delajo nekateri gospodarji tu v tej beraški Ljubljani — v tem neznamnem glavnem kranjskem mestu! Je pač že čas, da se tudi najemniki stanovanj organizujejo!

Kaj je s kanalizacijo v Zeleni jami? Tako se izprašujejo sedaj ravno tisti, ki so pri tej akciji najbolj prizadejni. Da jih boče župan Oražem tako potegnili, tega niso namreč slutili, ali v resnici je tako. Približno pred enim letom začela se je ta komedija s to kanalizacijo. Oražem kot župan je dobro vedel, da iz te moke ne boče kruha, zdela se mu je pa primerno to porabiti v svoje strankarske in osebne namene. Izbral si je najbolj ugledne in pametne može iz Zelene jame in jih gonil na magistrat; mislil si je, ako je vladni zastopnik klerikalce, mu bo tudi šel na roko in če že drugače ne, vsaj obljubil boče, da se kanalizacija izvrši in tako ugoditi tej četvorici. Ta deputacija se je letos vršila že večkrat. Pri zadnji deputaciji je

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Ljubimca beneška.

— Kaj praviš o teh dragocenostih, dete moje? je vprašala kurtizana.

— Čudovito so lepe, mamica.
— Še lepše bodo, kadar jih deneš nase.
— Jaz — nase, mati?
— Da, rada bi videla, iz kaprice; to malo kaprico mi že dovoliš, kajne? Rada bi videla, kako ti pristojta ta lišp in ta bela obleka.

— Mati, mati, česa hočete od mene, je vzklila deklica. Oh, povejte, ljubše mi je, da takoj izvem resnico, pa najsi bo še tako strašna!

Eh, daj no! kaj je to tako strašna, prisostvovati najlepši veselici, kar jih je bilo zadnje čase prirejenih v Benetkah.

— Torej ste ukazali priteniti o lepoticje zaradi te veselice, ki sem že slišala o njenih pripravah.

— Da, dete moje; hočem, da si lepa, čeprav si lepa že tako! Hočem, da se pokažeš Benetkam ob strmenju vseh, krasna kakor sen pesnika ali kakor madona največjega slikarja na svetu. Ponosna hočem biti nate. Poslušaj me, dete moje: zdaj nisi več tak otrok, da bi se morala zapirati v svoje stanovanje, kakor se zapiraš; te samostarske misli te bodo nazadnje še umorile. Jaz pa hočem, da živiš, saj veš, da imam na vsem svetu samo tebe, ki si moja edina ljubezen.

Te nezne in ljubeče besede je govorila Imperija z nekakšnim gnevom, tako, da je bil njih zmisel v silnem nasprotju s tonom, v katerem so zvenele kurtizani iz ust.

Bilo je, kakor da jo razburja prijetna, besna jeza, ki si je ne upa razodeti.

Nenadoma pa se je prekinila, pogledala hčer z globokim pogledom in zamrmrala:

— Da, lepa si! Kdor te bo ljubil, kdor bo tvoj, tistega bo zares navdala neminljiva strast, . . . jaz pa . . .

Bianka je prestrašena prišla kurtizano za roke.

— Kaj vam je, mati? je vzklila.

— Kaj pomenijo čudne besede, ki jih slišim iz vaših ust? Oh, bojim se vas, svoje lastne matere!

Imperija se je premagala z velikim naporom.

Posrečilo se ji je zakriti svoj notranji nemir z veselim smehljajem.

— Res je, je dejala s smehom, neumna sem; oprostite mi, dete moje. Morda je kriva nervoznost . . . in misel, da se prvič pokazem na javni veselici.

Obrnila se je naglo k naslanjaču, kjer je ležala bela svilena obleka.

— Poglej, Bianka, je dejala, ne da bi se nehala smehljati, ta obleka ti bo pristojala izobno; sama sem nadzorovala delo; kadar jo oblečeš in se okrašiš s tem nakitom, boš cela kraljica. Pa kaj pravim! Vsaka kraljica bi ti zavidala. Toda čas bo, dete moje . . . obleči te hočem sama, da ne bo niti najmanjša reč motila harmonije tvoje lepote in tvojega sijaja, kakor sem ga izmislila za nočnejši večer . . .

— Mati, je dejala Bianka nenadoma, jaz ne pojdem na to veselico.

Imperija je vztrepetala, in nekaj kakor žarek upanja se je zasvetilo na njenem krčevito napetem obrazu.

A vendar je bilo treba pripraviti Bianco do pokorščine. V duši kurtizane se je vnel hud boj med ljubosumnostjo in materinsko ljubeznijo.

Da je bila Bianka v kakli drugi nevarnosti, njena mati bi brez pomisleka planila v smrt, samo da jo reši.

Toda s tem, da je ljubil Bianco Sandrigo, je postala Imperiji rivalka, nič več in nič manj. In še kakšna rivalka! V vsem blesku svoje mlade lepote, v tem hipu še lepša vsled razburjenja, ki je prižgalo ogenj v njenih očeh in živahno rdečico na njenih licih, drugače bledeh kakor mramor.

— Saj veste je povzela deklica, s kakšno grozo so me vedno navdajale veselice, ki jih prirejate v tej palači. Vi veste, koliko sem trpela zaradi njih in koliko sem se trudila, da vas iztrgam temu skrivnostnemu življenju, ki me mori in davi.

— Oh! samo da bi se mi uprla, je zaželela Imperija go-reče, samo da bi se skrla . . . da ne bi prišla in bi je on ne

videl!

— Potrebno je to, dete moje, je dejala Imperija z zamolklim glasom,

— Potrebno? Tega ne razumem. In ravno to me ubija, preganja me v vseh mislih ter me muči ponoči in mi ne da spati — to, da ne razumem, kaj se godi okrog mene. To je strašno, da ne razumem, o mati!

— Kaj hočeš reči? je zajecjala kurtizana.

— Poslušajte; že dolgo, vzlasti pa odkar sem bila v Mestre, me marsikaj duši. In treba je da vam to povem. Čutim, da je ura važna in da je čas govoriti. Odpriva najini srca, mati, in pozinkusiva se razumeti.

Bianka je govorila s čudno trdnostjo.

Mati je nikoli prej ni videla takšne. Občudovala jo je. Toda obenem se je bala še bolj. Strašni boj njene ljubezni z materinsko ljubeznijo je postajal opredeljenejši. Čutila je, da se bliža trenotek usodepolnega udarca.

— Govori torej, je dejala. Odgovarjati hočem po svojem srcu, kakor želiš.

— Dobro torej; predvsem hočem vedeti, zakaj je treba moje prisotnosti na tej veselici, kakor pravite sami? Zakaj se vam tako mudi? Zakaj hočete, da nastopim v vaših salonih, ko je bila doslej vendar vaša največja skrb, da niti ne bi slišala, kaj se godi po njih?

— To je zato, ker so se časi izpremenili, dete moje; zato ker . . . ali ne razumeš, da prihajaš v leta, ko se morajo začeti za tvojo glavico drugačne skrbi? Včeraj si bila še otrok, danes si veliko dekle — saj veš, kakšen je zakon narave . . . in jutri boš žena . . .

— To se pravi, da me hočete omočiti? je vprašala Bianka in prebledela.

— Res je!

— Torej ste brčkone že izbrali moža, kateremu me hočete dati v zakon?

— Tudi to je res, je dejala Imperija in njen obraz se je stemnil.

— In če vam pravim, da ga nočem? Če vam pravim, da je moja sreča in srčna želja, ostati, kakor sem.

odgovorili vladni svetnik Laschan ne-
kako negativno za kanalizacijo in tako
počiva sedaj vse in morda bode po-
čivalo še dolgo časa vse. Vsak ra-
zumen človek mora vedeti, da je taka
kanalizacija, kakor so jo tisti pametni
in ugledni možje izluhtali, skoraj ne-
mogoča. Prvič je v zvezi z velikim
stroškom, drugič bi pa mesto Lju-
bljana nikoli ne dovolilo da bi se
smrad iz limtovarne odtegal v Jen-
kovo ulico in bi se kužilo še mesto s
takim smradom. Gospod vladni svetnik
Laschan si misli vse drugače: smrad
naj imajo v Zeleni jami, tam so sami
antikristi, ki naj pa le pokrepajo,
boljše je, da ostane pri zdravju mesto
Ljubljana. Tistim možem pa, ki se
dajo za nos voditi bi bilo boljše, da
bi drugokrat bolj trezno premislili,
kaj se da in kaj ne narediti. Ker si
Oražem tukaj ne upa nas več farbat
začel je farbat Mostarje da bode na-
pravil most čez Ljubljanico, novo šolo,
po volitvah pa bode ostalo vse pri
staremu, ne bode ne šole ne mosta ne
kanalizacije. Premisliti se mora, da
dolgo delati zna tudi marsikdo
drugi, ne tak strokovnjak kot je
Oražem. Župan Oražem je doma iz
Ribnice, prišel je v Ljubljano k južni
železnici kot skladiščni delavec, po-
zneje po protekciji je postal skladiščni
preglednik in potem odšel, ko ga niso
mogli več rabiti, v pokoj. Tak človek
hoče, ko je dobil modro polo od južne
železnice, biti še predstojnik občine
Moste. Železničarji ga predobro po-
znamo; dokler je bil v aktivni službi
in je nosil par rozet na vratu, je za-
ničljivo gledal vsakega delavca in za
vsako malenkost ga tudi zatažil pri
načelniku. Takemu človeku naj bi mi
dali glas pri občinskih volitvah? Naj
ga volijo tisti, ki ga še ne poznajo;
ga bodo gotovo še pozneje spoznali.
Mi imamo dosti takih mož, ki so spo-
sobni in vsestransko priljubljeni za
tak časten stan, kakor je županski ne
maramo pa takega ki bi se nam silil
kakor se sili nam Oražem. Oražem je
bil klerikalec, nato je postal liberalce,
sedaj pa spet klerikalec ker mu to
bolj nese, in če bi mu bolj ugalalo,
bi se za pol vinarja prodal antikristu.
To naj si zapomnijo tisti kateri imajo
z njim kaj opraviti.

Voda na Ježici iz vodovoda je
pod vsako kritiko. Gorka je skoro
kakor krop in vrhu tega še smrdi.
Niti živina je ne mara piti; kaj šele
ljudje! Nujna pomoč je potrebna.
Vodo naj ravnateljstvo vodovoda od
časa do časa izpusti, kajti za tako
vodo občani ne bodo plačevali!

Sijajni uspeh subskripcije Ljub-
ljanske Kreditne banke. Vkljub nena-
vadni letni dobi in precej neugodnim
razmeram na denarnem trgu je imela
subskripcija na nove delnice Ljubljanske
Kreditne banke zares nepričakovan
uspeh. Namesto določenih 7.500 ko-
madov je bilo podpisanih od 31. m.
m. čez 11.000 komadov, torej za
50% več. Omeniti je tudi dejstvo, da
je bilo podpisanih skoraj 3.000.000
delnic od novih delničarjev, in to
zlasti iz Češke, Kranjske, Bosne-
Hercegovine ter celo tudi od nemških
delničarjev. Vse to je najboljši dokaz
zaupanja katerega uživa banka na de-
narnem trgu, in bi bilo le želeto, da
se vsaj prihodnjih subskripcij udele-
žijo naši domači krogi v večji meri,
kot so to storili to pot.

Prememba posesti. Hišo g. Go-
rupa na Dunajski cesti pri mitnici je
kupil g. Josip Zidar, lastnik agencije
istotam za 100.000 gold. (200.000 K).

Kako se najboljšo obvarujemo
pred tatovi? V interesu resnice in
v pomirjenosti javnosti naglašamo, da
sta v Ljubljani dva zavoda za stra-
ženje in zaklepanje, ki nista v nikaki
medsebojni zvezi. Ljubljanski

zavod za straženje in zakle-
panje (imejatelj Fr. Seunik, Kolo-
dvorska ulica 28.) straži v mestu,
ekspozitura dunajskega zavoda pa
ima samo na južnem kolodvoru
svojo službo. In tega zadnjega dunaj-
skega zavoda se tiče poročilo o tat-
vinah in kazenski obravnavi, dočim je
ljubljanjski zavod najbolje urejen in
priporočila vreden.

Ravnateljstvo mestnega užitnin-
skega zakupa in mitnica se preselita
meseca novembra t. l. v nove prostore,
v hišo „Gospodarske zveze“ (Bavarski
dvor) na Dunajski cesti, ker je novi
gospodar dozdajnih prostorov vsem
strankam nezasišano zvišal.

„Ljubljanski Zvon“. Vsebinska av-
gustovega zvezka: 1. Oton Župancič:
Zgrabi pomlad. — Po sredi stvarstva.
2. A. Debeljak: Oblak. 3. Rado Mur-
nik: Hči grofa Blagaja. Roman. (Dalje
prih.) 4. L. Pintar: Satura. 5. R. Pe-
terlin-Petruska: Dve hišici. 6. Milčič-
ski: Nazori mlade Brede. 7. Vojeslav
Mole: Epistola. 8. Dr. K. Štrekclj: O
nekaterih pobijanih pravilih slovenske
pisave. 9. M. Pugelj: Diurnist Krakar.
(Konec prih.) 10. R. Peterlin-Petruska:
Velikan. 11. Fr. Kidrič: Prešernov
sonet: „Pov' do let starih čudna izro-
čila...“ 12. Vojeslav Mole: J. S. Ma-
charjev Rim. 13. Josip Hrastar: Iz
življenja Tomaža Križaja (Dalje prih.)
14. Književna poročila. A. Debeljak:
Charles Dickens, Povest o dveh me-
stih. — Ivan Koštilj: Narodne pripo-
vedke v Soških planinah. — A. Debe-
ljak: Gabriele D'Annunzio. Le My-
stere de S. Sebastien. — J. S.: H kri-
tiki prof. K. Štrekclja o Grafevauerjevi
objavi „Iz Kastelčeve zapuššine“.

Prostovoljno gasilno društvo v
Smartnem pri Litiji priredi dne 6.
t. m. ob priliki svoje 25 letnice in od-
likovanja deveterih svojih članov ve-
liko gasilsko slavnost združeno z
ljudsko veselico. Spored je sledeči:
1. Na predvečer ob 9. uri mirozov na
čast slavljenec. 2. Dne 6. avgusta
sprejem bratskih društev in gostov ob
8. in 9. uri na kolodvoru v Litiji. 3.
Sprejem bratskih društev iz Litije v
Smartno h Gasilnemu domu, kjer bode
oficijalni sprejem. 4. Na to cerkveno
opravilo ob 10. uri, po maši pa odli-
kovanje slavljenec. 5. Pohod po trgu,
nato pa občni zbor okrajne gasilne
zveze ob 12. uri v Gasilnem domu.
6. Po zborovanju banket v gostilni
gospoda načelnika J. Robavs in obedi
po raznih gostilnah. 7. Velika ljudska
veselica ob 3. uri popoldne na vrtu
Gasilnega doma s prijaznim sodelo-
vanjem slavnega pevškega društva
„Zvon“ ter slavne uradniške godbe iz
Trbovelj in domačega tamburaškega
zboru. — Razni paviljoni za lačne in
žejne, srečolov, šaljiva pošta, ribji lov,
svetovni avtomat, zvečer umetni
ogveti itd., ter razne druge zabave in
razvedrila. Ples.

Sladkor se je znatno podražil
in sicer za 4 vinarje pri kg.

Ponočni lov na gade. Kakor
znano, so gadi, kot sploh vse stru-
pene kače, nočne živali, ki se žive
ponajveč z lovom ponoči in ki rade
trumoma prilazijo k ognju, če se ga
zakuri ponoči na takem kraju, kjer se
sploh drže. Da se ugotovi, če so tudi
naši gadi prijatelji nočnega ognja, se
napoti danes zvečer nekaj „prijateljev“
gadov v okolico Podutika, kjer napra-
vijo z ognjem poskus ponočnega lova
na gade. Kogar ta lov zanima, naj se
zglasi danes še pred 6. uro zvečer v
podružnici „Jutra“ v Spodnji Šiški,
ali pa še prej pri g. Pircu, uredniku
podružnice.

Nevihita. Dne 20. t. m. je divjala
v Kočevskem okraju huda nevihta.
Strela je udarila v več krajih. V Grgi
občine Mozelj je omamila živino na
paši. Prestrašene krave so se razstro-

pile na vse strani, 2 pa sta padli čez
skalovito strmino ob Kulpi visočini
čez 100 m, kjer so jih našli strahovito
razmesarjeni. Prizadej je posestnik
Rački, ki ima čez 600 K škode.

Mestna hranilnica ljubljanska.
Meseca julija 1911 je vložilo 1585
strank K 1,311.603,49, dvignilo pa 2015
strank K 1,358.033,73. Stanje vlog kon-
cem meseca julija 1911 K 41.482.259,17.
Stanje vložnih knjižic 28701.

Mestna hranilnica v Novem
mestu. V mesecu juliju 1911 je
237 strank vložilo 154.559 K 49 vin.,
260 strank vložilo 154.281 K 31 vin.,
torej več vložilo 278 K 18 vinarjev,
25 strankam se je izplačalo hipoteknih
posojil 34.220 K, 266 menic se je
eskomptovalo za 83.755 K, stanje
vlog 3,576.684 K 32 vin., denarni pro-
met 577.149 K 28 vin. Vseh strank
bilo je 1197.

Mestna hranilnica v Kranju. V
mesecu juliju 1911. je 310 strank
vložilo 152.801 K 73 vin., 344 strank
dvignilo 105.473 K 13 vin., 17 strankam
se je izplačalo posojil 125.700 K, stanje
hranilnih vlog brez kapitaliziranih
vložnih obresti 4,871.202 K 71 vin.,
stanje hipoteknih posojil 3,158.738 K
36 vin., stanje občinskih posojil
480.572 K 17 vin., denarni promet
585.830 K 48 vin.

Izkaz posredovalnice sloven-
skega trgovskega društva „Merkur“
v Ljubljani. Sprejme se: 2 knjigo-
vodja, 1 korespondent, 2 kontorista,
2 poslovodja, 3 potniki, 6 pomočnik
mešane stroke, 1 pomočnik železniške
stroke, 4 pomočniki špecerijske stroke,
1 kontoristinja, 5 prodajalk, 9 učencev.
— Službe iščejo: 2 knjigovodja, 2 ko-
rešpondenta, 3 kontoristi, 4 poslo-
vodje, 2 potnika, 5 skladiščnikov, 25
pomočnikov mešane stroke, 10 po-
močnikov železne stroke, 7 pomoč-
nikov manufakturne stroke, 12 pomoč-
nikov špecerijske stroke, 4 pomočniki
modne in galanterijske stroke, 7 kon-
toristinj, 9 blagajničark, 15 prodajalk,
5 učencev, 4 učenk. — Posredovalnica
posluje za delodajalce in člane društva
brezplačno, za druge pa proti odškod-
nini.

O. BERNATOVIČ

Ljubljana. — Mestni trg. — Ljubljana.
Velikanska zaloga narejenih oblek
za gospode, gospe in otroke. Naj-
nižje cene, solidna postrežba.

„Slovenska Filharmonija“ kon-
certira danes pod vodstvom g. kapel-
nika Czajaneke v park hotelu „Tivoli“.
Začetek ob 7. uri zvečer, vstopnina
60 v. Vožnja z avtomobilom tja in
nazaj z vstopnino 1 K.

Zgornje-šišenski do- godki pred sodiščem.

Včeraj ob pol 4. uri popoldne se
je razpravljalo pred kazenskim okrajnim
sodiščem drugi akt zgornje-šišenskih
dogodkov. Akt se je vršil v veži po
tem, ko so klerikalci skušali iz jav-
nega shoda naslepomišiti shod po § 2.
Klerikalci so sklicali javen ljudski
shod, pustili namenoma raznositi
cele kopice vabil v najbolj liberal-
ne hiše, ter jih tudi vročili noto-
rično znanim naprednjakom.

Očividno je, da so klerikalci na-
menoma ta maneuver uprizorili. Ta
očividni namen se opira tudi na dej-
stvo, da so klerikalci za slučaj, da
pride preveč liberalcev na shod, imeli
pripravljen od glavarstva dovoljenje
za sklicanje shoda po § 2. Ko so kle-
rikalci videli, da so se glede javnega
shoda vrezali, so sklicali drugi zaklju-

čen shod. To je napredne zborovalce
razburilo, vztrajali so pri tem, da se
vrši javen ljudski shod, kot so ga
klerikalci na javnih lepakih in letakih
sklicali.

Klerikalnim slepomišarjem to ni
bilo všeč. Pričeli so s surovo silo raz-
gledati napredne zborovalce vun, ti so
se seveda proti takemu postopanju
uprli, na kar je prišlo v veži do spora
med obema strankama.

Klerikalci se zdaj čutijo žaljene
in tožijo. Janko Babnik, c. kr. uradnik
tobačne tovarne ter c. in kr. kadet v
rezervi, toži posestnika Josipa Seidla
v Spodnji Šiški, da ga je isti po glavi
udaril ter nad njim vpil: Vun z
njim! Pri tej priliki, pravi Janko Bab-
nik, mi je prišel moj brat Jakob Bab-
nik (poštni sluga) na pomoč. Orehek
se čuti žaljenega, češ, da je Seidl tudi
proti njemu vpil: Vun z njim! in da
je tudi njega čutil po butici. Nasprotno
pa tudi Seidl toži, da ga je Jakob Babnik
vlekel za lase, da so ga klerikalni poštenjaki
potem, ko se je
cela vojska prerila iz veže na ulico,
kot razbojnik obsipali od vseh strani
in rokah, mu strgali površnik
ter onesnažili obleko. To je videlo
več prič, ki pa niso mogle zanesljivo
ugotoviti osebe napadalcev. Zelo zna-
čilno za krščanske poštenjake je, če-
ravno so bili zapriženi, ni nihče iz-
med njih hotel priznati, kdo je Seidla
napadel. Zastopnik g. Seidla je pred-
lagal zaslišanje novih prič, toda, kakor
je pri okrajnem sodišču v zadnjem
času že v navado prišlo, so se te
priče odklonile, zaslišale pa vse kle-
rikalne priče. Sodnik, g. svetnik Po-
trato je Seidla obsodil na 40 K globe,
klerikalca Babnika pa, kakor je bilo
že naprej videti, oprostil. G. Seidl se
je proti tej razsodbi takoj pritožil.

O tej za klerikalce jako značilni
razpravi bomo še natančneje go-
vorili.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Utonila.

Kresnice, 2. avgusta. Danes po-
poldne so tu v Savi našli utopljenko,
staro okoli 20 let. Identitete še niso
mogli dognati.

Parlamentarni položaj.

Dunaj, 2. avgusta. Korespondenca
„Centrum“ javlja, da bo baron Gautsch
nadaljeval v jeseni svoja pogajanja s
strankami glede ustvaritve parlamen-
tarne večine in delovnega programa.
Čehi presoajo Gautscheve namene s
skepsko, kajti delo na Dunaju bo od-
visno od razmer med Čehi in Nemci
na Češkem. Te razmere pa se, kakor
kaže, ne bodo izboljšale. Čehi bodo
na vsak način z veliko opreznostjo za-
sledovali razvoj položaja.

Rusko posojilo.

Dunaj, 2. avgusta. „Wiener allge-
meine Zeitung“ poroča o najetju no-
vega ruskega posojila.

Baron Gautsch.

Dunaj, 2. avgusta. Baron Gautsch
bo v petek v lšlu sprejet pri cesarju
v avdienci. Poročal mu bo o položaju
in mu bo predložil bančni zakon v
sankcijo.

Naročajte, ponu-
dite, zahtevajte
in pijte samo

Tolstovrško slatino

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kisa voda. Od vsakega zaboja plača
podjetje v narodne namene 20 vinarjev, kamor naročnik določi. Naslov: Tolstovrška slatina,
potja Guštanj, Koroško, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojim!

Papeževa bolezen.

Berolin, 2. avgusta. „Berliner
Tageblatt“ poroča, da je papeževa bo-
lezen precej nevarna.

Nemška vojaška parada.

Berlin, 2. avgusta. Nemški cesar
je povabil japonskega generala Nogija,
da prisostvuje veliki vojaški paradi, ki
se bo vršila v Mainzu.

Razne vesti.

* Proti dvoboju. V italijanski
armadi je znatno popustila strast za
dvobojevanje, odkar je vojna oblast
izdala ostre odredbe proti dvoboju.
Dočim je še leta 1906 bilo v itali-
janski vojski 60 dvobojev, a od leta
1902 do 1905 povprečno 54, se je to
število v zadnjih letih zelo zmanjšalo.
Tako je bilo l. 1909 samo 12, l. 1910
le 13 slučajev dvoboja.

* S pisemsko znamko se je
zadušila v Koblenzu na Nemškem
14 letna hčerka Ana učiteljica Ker-
mesa. Pisala je svoji teti razglednico,
ki jo je hotela frankovati. V tem tre-
nutku pa se je je lotil hud kašelj in
znamka ji je zdrknila v grlo, kjer je
obtičala. Predno je došla pomoč, se je
že zadušila.

* Od kmečkega fanta do gene-
rala. List „A Nap“ poroča: Leta 1893.
je umrl na Dunaju vpokojeni gene-
ralni major Stefan Bus. Zapustil je
12 milijonov kron premoženja, in ker
se niso oglasili nobeni dediči, je za-
padel denar erarju. Sedaj se je pa iz-
kazalo; da je Bus leta 1820, prišel k
vojakom kot priprost kmečki fant in
je vsled izrednih zmožnosti postal ge-
neral. Oglasili so se sedaj nekateri
njegovi stricniki in stricnice, ki na-
meravajo tožiti erar za dedščino.

* Roparski glavar general. Ro-
parski glavar Beas Lude je pristopil v
vladno stranko, ki mu je za to poda-
rila veliko denarja in ga imenovala
za generala in mu poverila provincijo
Karasu. General Beas Lude je pa zdaj
proglasil svojo neodvisnost in dela z
vsemi močmi na to, da se zopet na-
mesti v Perziji odstavljeni šah.

* Zavetišča za pijance. Hrepenenje
po opojanju je splošna človeška last-
nost. Ni na svetu naroda in človeške
družbe, ki bi ne imela svojega opojila.
Malo je ljudj na svetu, ki nimajo po-
željenja po opojnih sredstvih. New-
yorški državljani bodo morali zdaj to
poželjenje brzdati. V newyorški državi
bo zdaj prav nevarno se opojiti ali
opijaniti, posebno, če se bo to zgo-
dilo po alkoholičnih pijačah. New York
dobi namreč zavetišče za pijance. So-
ciolog ne bo imel ničesar proti za-
vetišču za pijance iz navade, nasprotno
bo priznal, da je pijanost iz navade
bolezen, ki jo more ozdraviti le
zdravnik. Nadalje bo sociolog ali dru-
žbovalec tudi znal upoštevati neiz-
merno bedo in revščino, ki jo provzro-
čuje pijančevanje v premnogih rod-
binah. Pripoznal bo, da ima alkoholi-
zem slabe posledice za gospodarsko
in moralno življenje. Ako pa zavetišče
za pijance nima samo naloge ozdra-
viti pijanca, nego ga tudi kaznovati,
potem je tako zavetišče kaznilnica,
posebno, če ima vodstvo zavetišča
pravico določiti čas, kako dolgo mora
njemu izročni pijanec ostati pod na-
zorstvom. V tem slučaju je kaznen
glavna stvar, ozdravljenje pa le po-

MALI LISTEK

MIRKO Z.

Kizmet.

Ležal je blizu okna, njegovi po-
gledi so pa uhajali v temno noč.
Često se je ozrl na nebo in preštevati
zvezde, ki so migljale veselo na nebu.
Poznal jih je nekaj, ki so migljale v
žalosti med svojimi veselim sestricami
in nekoč — bilo je pozno jeseni —
je sklenil, da jim pogleda v srce, še
predno se utrnejo in padejo za gore,
bogvekam...

Sedela sta pri oknu in molčala.
Ozrl se je na materin obraz in se
prestrašil njenih oči. Z rokami oprta
na kolena ga je gledala z dolgim,
žalostnim pogledom. Napol sivi lasje
so pokrivali njeno mrko čelo, pod
očmi ji je pa krožila temna, trudna
senca.

— Ivan, je sikhnila komaj slišno.
Beseda mu je zastala v grlu in
ni je mogel vprašati, pomolčala sta in
se zamislila bogvekam...

Zunaj je bil dolgočasen, deževen
dan. Pod oknom so se vstajali ljudje,
pogledovali kvišku in povpraševali
po zdravju, a vsak je odšel brez od-
govora.

— Ivan!
— Kaj hočeš mati?

— Si govoril z mojim bratom?

— Da.

— Kaj ti je rekel?

— Bil je čuden in ves čas je
govoril o svoji nezvesti ženi. Pravil
mi je, da pohajkuje z vojaki; delo pa
zastaja in kliče gospodinje.

— Kam je odšel?

— Vstal je brez slovesa in šel
tiho in mirno iz sobe. Gledal sem pri
oknu za njim, dokler ni izginil za
prvim oglom...

— Pogledal se je v steklo na
oknu in videl na svojem mladem
obrazu materine poteze, prestrašil se
je njene usode in slutil več, vedno
več...

V sosednji sobi so govorili znanci
o sedanjih modih, o nezvestobi, o trdni
ljubezni, o privlačni sili deklet. Tedaj
mu je bilo, da bi imel prijatelja in na
njegovih prsih potožil svojo veliko
nesrečo.

Rekel sem, da je bil zunaj slab
deževen dan, a vesel je bil nepro-
zornih megla, da so ga odtujile od
ljudi, da je postal samosvoj. Predobro
je vedel, da med temi ljudmi ni niti
enega, ki bi hotel biti vsaj par tre-
ntokov biti njegov brat in poslušati
žalostne tožbe njegovega srca.

Pohajal je po parkih do solnčnega
zahoda, potem pa se je njegov korak
obrnil na staro pot, na kateri je po-

točil že toliko solz v naročju svoje
usode.

A danes je ta pot mračnejša ko
sicer, te neprozorne megle silijo božje-
potniku v prsa, mu ovijajo s svojo
hladnostjo srce in zahtevajo vedno več
in več...

Tedaj je zapazil nedaleč pred
seboj ležati črno reč polno groze. Za-
klet se je, da se ne dotakne teh stvari,
da hoče iti mimo njih kakor tujec in
pustiti svet za seboj brez pomoči, v
prosti volji.

A v istem trenutku ga je obšla
radovednost, da še enkrat pogleda, da
še enkrat uživa.

Pristopil je k oni žalostni stvari
na cesti, dvignil umazane cunje,
sklonil se nižje in pogledal v starijav
obraz.

Menil je, da gleda na žalostne
svoje misli, da gleda sebe z duhom
in telesom, a gledal je v umazanih
cunjah zavito — bolno svojo mater...

V prvem trenutku tega doživljava
je menil Ivan Puščoba, da se je pre-
strašil, a čimdalje se je pomikal, tem
prijetnejše je prihajal ta slučaj.

Ni se več zmenil za druge, hotel
jih je le od strani opazovati in krasti
modele iz pestre množice.

Prišel je slučajno v oni del mesta,
in otonost mu je segla do srca, ko
je gledal mlade obraze s krvavo ob-

robljenimi očmi. Nevidna roka ga je
zagrabila za vrat in silila k tlom.

Tedaj pa se je pojavila v daljavi
luč v rdečeh zagrnjenem okencu. Pre-
dobro je poznal tisto hišo, živo so mu
stopili pred oči ljudje, s ponosnim,
visokim čelom, z lepimi solznimi
očmi. Prerojenega se je čutil Puščoba,
ko se je začutil v toliki bližini sebi
sorodnih ljudi.

A nevidna roka ga je tiščala z
neverjetno močjo in ni se je mogel
otresti. Pri srcu mu je postalo tesno
in solze so mu kapale iz trudnih oči.
Ne vem, če je bilo tisto molitev ali
kaj, pomagalo je in Ivan Puščoba je
s svobodnim korakom nastopil novo
pot do okenca, ki je svetilo vedno
tako mirno in tiho z rdečim pregrnjeno
v temni noči.

Ivan Puščoba ni bil človek, ki bi
se razburjal ob takih trenutkih. Mirno,
brez razburjenja je šel mimo vseh
neprijetnosti, ki so ga le dolgočasile
v njegovem sanjarskem življenju. Ni
se mu tresla roka, ko je odinjal
rdečo zaveso, a vendar mu je bilo
bilo nekoliko neprijetno pri srcu. ko
se je bližal svojim ciljem...

Pri mizi so sedeli razvrščeni po
velikosti. Najmlajši je bil že naslonil
svojo trdno glavicu na mizo in za-
spal. Drugi so sedeli mirno in gledali
sanjavo, brez misli po sobi; — velik

molč je vladal med njimi...

Vstal je gospodar izza mize in se
je ozrl žalostno po drugih.

— Jaz grem!

Tiho so se odprla vežna vrata in
še prej ko gospodar je smuknila mimo
Ivana gospodinjo. Stel je za njo ne
da bi zapazila. V mračni svetlobi je
gledal Puščoba njene polne ude in
nehote ga je obšlo čudno čuvstvo.
Zapustili so ga hkrati vsi pomisleki,
ki so ga vedno odtujevali od žensk...

Nekje v bližini je zaročljala vo-
jaška sablja, nekdo je preskočil
obcestni jarek in globoka tišina je za-
vladala.

Puščobi se je zazdelo, da se je
za rdečim zagrinjalom nekdo pritajeno
zajakal in sklonil svojo glavo skozi
malo okence na plano. Pristopil je
bližje in pogledal v neznančev obraz.
Ivan Puščoba je odskočil, se spod-
taknil ob kamen in se prevrnil v
jarek. Zavest se mu je pričela vra-
čati, ko je začutil mrzlo vodo na
nogah.

Ta izpiti obraz, globoko udrte
oči, naprej strleče brke, nervozne
modre ustnice...

Neznane je izginil od okna in
se približal jarku. Puščobi so se ježili
lasje, srce je razburjeno tolklo, ču-
stvo hotelo govoriti, a beseda ni hotela
raz jezika.

stranska. Stvar bodeimo mogli dobro presoditi šele potem, kadar nam bodo natančno znane vse določbe zakona, šele potem bomo lahko videli, če presegajo koristi zakona, nevarnosti, ki tiče v njem za osebo svobodo posameznika. Brezdvomno je omejevanje osebne svobode, ako sme policija vsakega, ki ga dobi pijanega na cesti, aretovati in ga vtakniti v zavetišče za pijance. Maloverjetno je, da bi novi zakon zmanjšal število pijancev, ker vzroki za opijanje so včasih neozdravljivi in neodstranljivi. Slovenski rek je: Pijanec se preobrne, kadar se v jama vrne.

* **Solnce vir življenja.** Solnčni žarki ne ogrevajo le zemljo, oni dajejo nam ljudem tudi pomlajajočo moč. — Solnčne hišne in zračne kopele so znani zdravilni faktorji. Krajci, ki imajo mnogo solnca, kakor klimatična letovišča v Švici in Italiji, so zato na široko znana kakor slavna zdravilišča. Solnčni žarki oživljajo telo na novo in mu odtegujejo snovi, ki povzročajo bolezni. Čudoviti zgled za to dajejo prebivalci kantona Tesina v Švici. Sto vasi v tem kantonu imajo po 300 solnčnih dni v letu, nekatere vasi celo 325. In posledica tega? Prebivalci mesteca Tesina postajajo z malimi izjemami zelo stari. Med 150.000 prebivalci jih je 6500 preko 70 let starih; 150 jih je celo preko 80 let starih. — Solnce pa ne oživlja le telesa, temveč tudi duha. Vsakdo izmed nas je že občutil v svoji duši svinčeno težo deževnega dne in veselo razpoloženje ima na nas solnčni pomladanski dan. Potem nas vleče ven v polje in gozd, ker solnčna svetloba nas sili na prosto, ona je naš zdravnik in oživalec našega življenja.

* **Prebivalstvo Kitajske.** O prebivalstvu Kitajske podaja „Memorial Diplomatique“ na podlagi uspehov zadnjega ljudskega štetja poročila, iz katerih je razvidno, da šteje Kitajska 461 milijonov prebivalcev. Potemtakem ima Kitajska več prebivalcev nego vsa Evropa.

* **Koliko je republik.** Pariški list „Gaulois“ piše: V Evropi je sedaj pet republik: Portugalska, Francoska, Švica, Andoro in San Marino. Poslednji dve sta zelo mali državi. V Afriki je samo ena republika, Liberia, katere prebivalci so sami črnci. V Aziji in v Avstraliji ni držav, ki bi imele republikansko državno obliko. V severni in južni Ameriki je več republik, ena največjih so združene države, a najmanjša Costa Rica s 320.000 prebivalci. Vseh skupaj je sedemnajst. Vseh republik na svetu je torej 23, v katerih živi 160 milijonov prebivalcev.

* **Žalna pojedina kanibalov.** Francoski polkovnik Moill, ki je padel pred kratkim na bojnem polju pri Wadaju v francoski Afriki, ki je poročal med drugimi zanimivostmi tudi sledečo za kanibale značilno anekdoto: Zašel sem nekega dne v državi Kongo med strašne ljudžice. Umrli jim je ravno načelnik rodu in pripravljali so se na žalno pojedino. Okrog ognja so postajali bojno okinčani možje, ob strani pa so stale vdove po pokojnem gospodarju. Bile so popolnoma slečene, njih život pa je bil namazan s popolnoma belo, lepljivo moko. Izgledale so kot veliki cmoki. ki so pripravljani za v ponev. Ljudžrci so me povabili slovesno k obedu. Vprašal sem jih, v čem obstoja njih obed, nakar so mi pokazali skupino belih cmokov — gospodarjevih vdov. Zgрозil sem se nad tem, in sem udeležbo seveda odločno odklonil. Bili so vsi iz sebe in se skrbno povpraševali, s čim bi mi postregli. Rešil sem jih zadrege in jim ponudil toliko volov, kolikor so imeli pripravljenih za obed gospodarjevih vdov. Uklonili so se sicer, ker so se

Neznanec je prijazno pristopil in ponudil Ivanu roko. Kakor hitro je začutil Puščoba neznančev roko v svoji roki se mu je zazdelo, da sta se združili sorodni krvi in mirnejše mu je postalo pri srcu...

„Glej, glej, vsaj si ti, Ivan!“ In zazdelo se mu je, da zopet gleda svoje, oči, svoje poteze, da vidi sebe z duhom in telesom.

Puščoba je pogledal svojega novega prijatelja in strepetala sta oba, ko so se srečali njuni pogledi.

— Po materi sva si celo v sorodu!

— Dozdevalo se mi je, grozno sva si podobna!

Puščoba je preskočil jarek, a zopet se je spodtaknil in padel na glavo. Vstal je z največjim trdom in se prijel za čelo.

Po čelu mu je curljala vroča temnordeča kri.

— Gospod, vaš prijatelj nori. Glejte ga kako pleza na streho...

Ivan se je ozrl in glejal, poleg njega je stal prileten mož lokavih oči, obleka vsa zanemarjena, a vendar se je poznalo na njej, da je bila pred davnim last boljše gospodarja.

— Gospod, vaš prijatelj nori, glejte ga, kako pleza na streho!

In res! Novi prijatelj je stal pri

bali, vendar pa je velika večina velikašev rodu odšla, češ, da se ne izplača ostati na taki žalni pojedini.

* **Prebivalstvo Dubrovnika.** Po zadnjem ljudskem štetju ima Dubrovnik 12.909 prebivalcev in 1341 vojakov. Prebivalstvo se je v zadnjih 10 letih pomnožilo za 837 oseb, ne vračunši vojakov.

* **Usoda češkega pisma.** Na severnem Češkem je mesto Hebr, nemški Eger, katero ne sprejema čeških dopisov. Mestno županstvo Smichov je poslalo županstvu v Hebru že v decembru lanskega leta pismo s češkim naslovom „mestnemu uradu v Hebru“. Mestni urad v Hebru pa pisma ni sprejel, temveč je napisal nanj: „Zurück! Wird nicht angenommen. Unsere Amtssprache ist die deutsche. Eine Stadt „Chebu“ existiert nicht. — Stadtrat Eger, Deutsch-Böhmen. — (Nazaj! Se ne sprejme. Naš uradni jezik je nemški. Mesta „Chebu“ sploh ni. Mestni urad Hebr, Nemško Češko.) Pošta v Hebru je dala pismo tamonjemu okrajnemu glavarstvu, da je prisilno dostavi mestnemu uradu, a okrajno glavarstvo tega ni hotelo storiti. Poštni urad v Hebru je poslal potem pismo poštnemu ravateljstvu v Prago, katero je izročilo pismo c. kr. namestniku k nadaljnjemu uradovanju. Namestnika pa se je obrnila na češko stranko s prošnjo, naj odpre pismo ali naj pooblasti okrajno glavarstvo v Smichovu, da sme pismo odpreti, da bodo potem pismo predstavili na nemško in prestavo poslali županstvu v Hebru. Češka stranka je odgovorila, da ona nima pravice pisem županstva Smichova niti sama odpirati niti drugim dajati v to pooblastilo. Končno se je c. kr. namestnika obrnila na županstvo Smichov, a to neče pisma ni nazaj sprejeti in ga tudi ne odpreti. In sedaj premišlja c. kr. namestnika, kaj ji je storiti.

* **Poljska razstava v Berlinu.** Zveza poljskih obrtnih društev priredi meseca avgusta (26. do 28.) v Berlinu obrtno razstavo, ki ji je svrha, da pokaže, kaj se in kako se s Poljaki dela na polju industrije in obrti. Posebni oddelek bo za dela poljskih žen.

* **Žarki solnčnega venca.** Slavna Lickova zvezdarna ima celo zbirko fotografskih slik solnčnega venca, takozvane korone, t. j. tistega finega venca žarkov, ki obdaja solnčno kroglo in ki je prostemu očesu viden le ob popolnem solnčnem mrku. Profesor Miller je te dragocene slike natančno preiskal, da dožene, kako si je razlagati postanek pravih žarkov, ki prodoro skozi ta svetlobni venec. Doslej je bilo splošno razširjeno domnevanje, da obstoje žarki iz drobcev, ki odletavajo vsled solnčnega vrtenja okrog osi v neznansko daljave. Profesor Miller pa je tekom svojih študij prišel do naziranja, da ima le del žarkov iz solnčne korone tako obliko, katere dopušča omenjeno razlago. Pač pa je Miller tega mnenja, da nastaja izpreminna oblike vsled tega, ker so drobci na skrajnem koncu žarkov mnogo finjši in svetlobnemu tlaku, izhajajočemu iz solnca, mnogo bolj izpostavljeni.

* **Poraba alkohola na Francoskem.** Ravatelj psihiatričnega zavoda v Bizerti je obelodanil naravnost neverjetne podatke o vedno večji porabi alkohola na Francoskem. Francoska stoji z ozirom na porabo alkohola na prvem mestu med vsemi evropskimi državami. Leta 1907. so porabili v Francoski 129 milijonov litrov alkohola, ali 331 litrov po osebi. Poraba absinta se je od 700 tisoč litrov leta 1874. povišala na 36 milijonov litrov leta 1910. Po tej porabi alko-

hiši in se spenjal na streh, a pogledi so mu uhajali nazaj na Ivana.

Kakor ukopan je stal Ivan Puščoba in zrl presenečen svojega novega prijatelja. Prijel se je za žleb in se poglaval z vso močjo na streho. Kakor mačka je plezal do slemena, tu se je pa vspel pokonci in zavpil:

— Le skrivajta se grešnika, meni ne uidejo vajini grehi...

Mimo Puščobe je šel mož udurnega obraza. Nekoliko se je postavil pred njim in ga gledal z izbuljenim pogledom.

Na hrbtu je nosil vrečo, vso umazano od neprestane odkladanja.

Nekaj je zastakalo v njej, kakor bi zajokal otrok.

Osupnil je sprva, a ko je vrečo odvezal so splavale iz nje v lahnem oblaku tožne misli Ivana Puščobe.

Spomnil se je na neki večer, ko je pogledal skozi okno. Svetilka je privabila razne metulje, večje in komarje. Lazili so po njegovem oknu sem ter tja, a zaman, do luči niso prišli. Pot so imeli dobro preudarjeno; do zaželjenega cilja jih je ločilo le še prozorno steklo.

Ivanu Puščobi je zdrknila črez ustnice nerazočna beseda, če je vedel prav, je govoril nekaj o usodi.

(Dalje.)

hola troši Francoska sedaj vsako leto za alkohol lepo svoto 3 milijarde fr.

* **Ljubezen blaznega.** Trgovec Mihael Kolosy se je hotel pred kakimi enajstimi leti poročiti s trgovčevno hčerko Malvino Marmorstein, najlepšo deklico v Novi Pešti. Starši deklice so se temu uprli. Čez nekaj časa se je lepota poročila s knjigovodjo Gasparjem. Kolosy je bil ves obupan in je kar blaznel. Ko se je deklica poročila, je Kolosy najel blizu njenega stanovanja stanovanje, ki ga je imel pa vedno skrbno zaklenjeno. Občeval ni z nikomur, razven s svojo staro gosposdino, ki mu je prinašala jed. Čez nekaj časa je dobil Kolosy iz Pariza več zabojev, katere je skrbno skrival. Nekega dne je njegova gosposdinja prisluškovala, kako se je Kolosy nežno pogovarjal z neko osebo. Ko pa je slišala še poljubovanje, je pogledala skozi ključavnico. In kaj je zagledala? Kolosy je objemal svojo sosedinjo, gospo Gasparjevo. Gosposdinja je stopila v sobo, toda gospe Gasparjeve ni bilo več v sobi. Zastoj jo je iskala. Ker je pa le silila v njega, je Kolosy odprl omaro ter ji pokazal gospo. Kolosy je vzel revolver ter pokazal na gospo, rekoč: „Tu je moja druga ljubica! Toda je iz voska! To je velika skrivnost! Če ne boš o tem molčala, te ustrelim!“ Prestrašena gosposdinja je prisegla, da ne bo nikdar o tem govorila. Kolosy si je pustil po fotografiji v Parizu napraviti iz voska njeno podobo, pri kateri je svojo srečo užival. Kadarkoli je gospa Gasparjeva dobila otroka, si ga je tudi Kolosy dal napraviti iz voska. Te dni je pa blaznel in odpeljali so ga v blaznico. In tako so ljudje izvedeli za njegovo skrivnost.

Listnica uredništva.

Gosp. M. M. v Ljubljani. Radi Vam potujemo, da niste in niste bili nikdar v nobeni direktni ali indirektni zvezi z isticami v našem listu.

Lastnik in glavni urednik Milan Plat. Odgovorni urednik dr. Ivan Lab. Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Slovenskemu Sokolstvu!

Mladi, pa marljivi in vstrajni Sokol v Domžalah otvori 6. avg. t. l. svoj dom.

Glede na pomembnost te prilike in važnost postojanke, ki jo zavzema domžalski Sokol, je sklenil odbor Slovenske sokolske zveze, da je na ta dan prirediti v Domžalah večji sokolski zlet. Udeležbe se naj ga poleg Ljubljanske sokolske župe, ki ji je zlet v Domžalah obenem župni zlet, tudi vse bližnje sokolske župe, tem pa se kolikor mogoče številno pridružio tudi oddaljenejši župe in društva. Pohitimo torej bratje in sestre, dne 6. avgusta kar najmnogobrojnejše k domžalskemu Sokolu, da mu tako pokažemo svojo bratsko ljubav in priznanje svoje za veliko vztrajnost in požrtvovalnost, s katero je v razmeroma kratkem času zgradil novo sokolsko trdnjavo.

Bodi domžalski sokolski zlet močna vspodbuda domžalskemu Sokolu, da z isto vztrajnostjo, kakor je ž njim gradil svoj dom, nadaljuje delo v njem.

Bodi sokolski dan v Domžalah nova sijajna osvedočba velike in nad vse krasne misli sokolske. V čim večjem skupnem nastopu naj pokaže slovenskega Sokolstva nezlomno moč in jekleno disciplino, naj priča o jakem našem delu za ljubljani naš narod, o krepkem našem stremljenju za okrepitev in vzmožitvev njegovih telesnih in npravnstvenih moči, za njegov napredek in blaginjo, razvoj in povzdigo!

Prisrčno vas torej vabimo: pridite kar najštevilnejši, pridite kar najdovršenejši po delu, da bo vspeh sijalen, korist popolna!

Kvišku k vzajemnemu krepkemu činu! Kvišku junaški prapor sokolski! Na zdar! Na svidenje!

Predsedstvo Slovenske sokolske zveze.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službo 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pisnimim vprašanjem je priložiti znakmo 20 vin. Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakmah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri večer.

Avtomobil za štiri osebe ceno prodaja Lovro Šebenik, Sp. Šiška.

Stanovanje z eno sobo in kuhinjo se takoj odda na Tržaški cesti 45. 300

Salonska garnitura se ceno prodaja. Kje, pove Prva anončna pisarna. 452/2—1

Dobro ohranjeno damsko kolo in platinno se ceno prodaja. Kje, pove uprav. „Jutra“. 280/x—1

Absolventija 8. razreda, večša slovenskega, nemškega in deloma italijanskega jezika išče službe v trafiki, kjer je že delovala, ali kaj primerne. Cenjene ponudbe pod „Vestna Trst, pošto ležeče. 305/3—1

Mlado dekle išče službe pri boljši rodbini kot dojilja. Ponudbe: Hrenova ulica 17 ali pa Mestni trg 25. 457

Stanovanje v prijazni, mirni in hladni Novi ulici št. 3 s 3, 2 in 1 sobo in pritlikino je oddati takoj ali za november. 303/2—1

Proda se izjemno lepo posestvo blizu mesta in državne ceste Velikovec-Celovec. Rodovitno polje, lepi travniki, gozdi, pašniki, lepa poslopja, krasna lega. Ugodni plačilni pogoji. Jekl, Klopčič, pošta Velikovec, Koroško.

Birnhardinel se prodajo v Kolodvorski ulici št. 7. 417/2—2

Kdor išče ali oddaja kako službo, kdor hoče kaj kupiti ali prodati, doseže to najlažje, ako inserira v Malih oglaših „Jutra“. Za besedo se plača samo 5 vinarjev.

Zahvala.

Povodom prebridke izgube našega iskreno ljubljenega sina, oziroma brata, svaka in strica, gospoda

Janka Velkaverha

izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izkazano srčno sožalje in spremstvo, kakor tudi darovalcem prelepih vencev najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 2. avgusta 1911.

Žalujoči rodbini Velkaverh-Mally.

Najboljše odgovori „Slovencu“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

Nekaj izborna ohranjenih

automobilov

vseh velikosti se ceno prodaja.

Moje ime jamči za solidno in dobro postrežbo. — Zavod za popravo avtomobilov in trgovina

Ing. JURIJ TMEJ, Dunaj XVII.,

Santergasse 13.

„Jutro“ se prodaja v Trstu po 6 vinarjev v naslednjih tobakarnah:

Becher ulica Stadion,	Bruna , ulica del Rivo,
Trevisan ulica Fontana,	Bubnič , ulica Sette Fontane,
Pipan , ulica Fabra,	Gramaticopulo , ul. Barriera,
Bevk , trg Goldoni,	Spöder , ulica Barriera,
Vovk , ulica Carducci,	Lavrenčič , Vojašnični trg.
Sekovar , Vojašnični trg,	Benusi , Greta,
Hrast , Poštni trg,	Kichel , Rojan,
Možt , ulica Miramar,	Bajc , ulica Geppa,
Magolo , ulica Belvedere,	Luzatto , ulica Acquedotto,
Geržina , Rojan,	Segulin , ulica Industria,
Raunacher , Campo Marzio,	Lug , ulica S. Lucia,
Bruna , SS. Martiri,	Zidar , Sv. M. Magdalena,
Ereigoj , ulica Massimiliana,	Hreščak , ulica Belvedere.
Rončelj , ulica S. Marco,	Cechimi , ulica dell' Istra,

Stanovanje

dve sobi, kabinet, kopalnica ter vse pritlikline, zračna lega, dvajset minut od glavne pošte se odda za november. Več v „Prvi anončni pisarni“.

Stanovanje

s tremi sobami, kuhinjo in pritliklinami v I. nadstropju, Dunajska cesta št. 69, se takoj odda. Poizve se pri gostilničarju „Bavarski dvor“.

Podružnica „Jutra“

za Sp. Šiško in okolico
(v Sp. Šiški, Celovška cesta št. 77, v hiši g. Tomažiča) telefon št. 177,
sprejema poročila za uredniški del
lista, oglase, naročnino itd.
Uradne ure od 8.—12. in od 2.—6.

J. ZAMLJEN

čevlarski mojster
V LJUBLJANI
— Sodnijska ulica št. 3 —
Dobe se tudi izgotovljena obuvala.
Izdeluje prave gorske in telov. čevlje.

FR. KS. KASPER

Ljubljana, Vegova ul., v bližini realke.
Zaloga raznega pohištva

hišnih oprav za spalne in jedilne sobe, vseh vrst tapetiranega pohištva, naslanjačev, otomanov, kakor tudi pisarniških oprav, dalje različnih platnenih in lesenih rolo, žaluzij in železnih valčnih zastorov. — Velika množina izgotovljenih oprav za spalne in jedilne sobe vedno v zalogi.

Priznalna pisma, ceniki in vzorci na poljubno razpolago.

Naročajte in kupujte „JUTRO“

Izvod samo po 6 vinarjev.

Čudež ameriške industrije izumljeno je novo

Adirno pero („Maxim,“)

s pisalno pripravo za črnilo in svinčnik.

ki se sicer tako pogosto opaža; na drugi strani zanesljivost in velik prihranek na času. Cena enemu komadu z lahko umljivim natančnim navodilom K 10-60 po povzetju, ako se vpošlje denar naprej K 10. Dobiva se pri glavnem zastopstvu Em. Erber, Dunaj II./8., Ennsgrasse št. 12. Iq.

Okasion nakup.

- K 8.—** Jaket obleka iz čiste volne za gospode. Redka prilika.
- K 6.—** Lepa bluza in krilo ali kostum iz blaga za dame.
- K 4.—** obleka iz blaga ali iz belega platna za otroke.
- K 2.—** Pralna obleka za otroke klobuk ali 2 slamnika za gosp. in dečka.

„Angleško skladišče oblek“
O. Bernatović
Ljubljana, Mestni trg 5.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.
Vsa čist dobiček se razdeljuje zavarovancem; dosedaj se ga je izplačalo K 2,495.719.—
Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.
Plašne so v lasti bančal hiši.

Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

registrovana zadruga z omejenim jamstvom
priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v tiskarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov.

Lastno založništvo. Muzikalije. Najmodernejšše črke. Litografija.
Telefonska šte. 118. Poštne hranilnice šte. 78.307.

Del. glavnica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad: K 5.000.000. K 610.000.
Stritarjeva ulica šte. 8.
Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.
Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Priznana močna, lahko tekoča solidna in neprekosljliva so KINTA kolesa.
Najobširnejše jamstvo. Ilustrovani ceniki brezplačno.
K. Camernik
LJUBLJANA, Dunajska c. 9.
Special. trgovina s kolesi in posam. deli.
Izposojanje koles.

Jadranska banka filijalka v Ljubljani

Šelenburgova ulica šte. 7 (nasproti glavni pošti).

Kupuje in prodaja:
vrednostne papirje, rente, obligacije, zastavna pisma, prioritete, delnice, sreške itd. — Valute in devize. — Predajmi na vrednostne papirje in blago ležeče v javnih skladiščih.
Promese k vsem žrebanjem.
Centrala v Trstu.

Vloge na knjižice
od dneva vložitve 4% do dneva dviga.
Rentni davek plačuje banka iz svojega.
Na tekoči in žiro račun po dogovoru.
Zivahna zveza z Ameriko.
Akreditivi.
Menjalnica.

Eskomptuje
menice, devize in fakture — Zavarovanje vrednostnih papirjev proti kurzni izgubi. — Revizija žrebanja srečk itd. brezplačno. — Stavbni krediti. — Rembours-krediti. — Borna naročila.
Inkaso.
Filijalka v Opatiji.

Delniška glavnica K 6.000.000. Poslovni fond okoli K 300.000.

Ivan Jax in sin

v Ljubljani, Dunajska c. 17
priporoča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji za rodbino in obrt.
Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.
Pisalni stroji „ADLER“

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

- Južni kolodvor, na peronu.
- Državni kolodvor.
- Blaž, Dunajska cesta.
- Sever, Krakovski nasip.
- Plebler, Kongresni trg.
- Češark, Selenburgova ulica.
- Dolenec, Prešernova ulica.
- Fuchs, Marije Terezije cesta.
- Mrzlikar, Sodna ulica.
- Šuble, Miklošičeva cesta.
- Zupančič, Kolodvorska ulica.
- Pirnat, Kolodvorska ulica.
- Šenk, Resljeva cesta.
- Kotnik, Šiška.
- Tivoli, na žel. prel. pri Nar. domu.
- Košir, Hišlerjeva ulica.
- Stiene, Valvazorjev trg.
- Sušnik, Rimska cesta.
- Ušeničnik, Židovska ulica.
- Kleinstejn, Jurčičev trg.
- Križanj, Sp. Šiška.
- Wisla, Gosposka ulica.
- Kustrin, Breg.
- Tenente, Gradaška ulica.
- Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
- Sitar, Florjanska ulica.
- Blaznik, Stari trg.
- Nagode, Mestni trg.
- Kanc, Sv. Petra cesta.
- Treo, Sv. Petra cesta.
- Kušar, Sv. Petra cesta.
- Podboj, Sv. Petra cesta.
- Elsner, Kopitarjeva ulica.
- Bizjak, Bohoričeva ulica.
- Remžgar, Zelena jama.
- Svetek, Zaloška cesta.
- Jamšek, Tržaška cesta.
- Štravs, Škofja ulica.
- Likar, Glince.
- Štrkovič, Dunajska cesta.
- Klančnik, Tržaška cesta.